

Roman Alfons Szlosowski

1910-1977

Absolwent Wydziału Mechanicznego z 1932 r., uczestnik wojny na morzu i konwojów atlantyckich, starszy mechanik, w 1944 r. odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, współzałożyciel Związku Oficerów Polskiej Marynarki Handlowej w Nowym Jorku.

Urodził się 1 listopada 1910 r. z Łasinie pow. Grudziądz (rodzice Kazimierz i Bronisława). W 1930 r. został uczniem PSM, a praktyki maszynowe odbywał na s/s „Warta” oraz statkach żeglugi przybrzeżnej „Gdańsk” i „Wanda”, a w 1932 r. na „Darze Pomorza” w rejsie na trasie Dunkierka – Vigo – Dover – Stavanger – Gdynia¹ „w charakterze ucznia maszynowego”².

Po skończeniu szkoły został asystentem maszynowym na „Roburze III”, w 1935 r. – na s/s „Kościuszko”, a w 1936 r. na m/s „Piłsudski”. W 1937 r. był IV mechanikiem na s/s „Pułaski” i ożenił się z Gdyni z Aurelią Żeglarską. W październiku 1938 r. został III mechanikiem na „Batorym”.

W czasie wojny od marca 1940 r. do maja 1940 r. był II oficerem na „Morskiej Woli”, następnie na s/s „Kościuszko”, a od 1 września 1941 r. do marca 1946 r. – starszym mechanikiem na „Stalowej Woli”.

Rejs od września 1943 roku „był najbardziej pamiętny w konwojach brytyjskich. Torpedowany i ostrzeliwany. Uszkodzony statek zawiął do bazy w St. John’s w Nowej Funlandii dla dokonania reperacji: żona Aurelia otrzymała wówczas z brytyjskiego ministerstwa wojennego informację, że mąż „is missing in action” – spowodowało to, że zgłosiła się do Royal Air Force jako pielęgniarka i otrzymała przydział do Queen Mary RAF Hospital, do Polskich Dywizjonów Myśliwskich. A miała już doświadczenie, bowiem we wrześniu 1939 r. była pielęgniarką

w wojennym Szpitalu Morskim nr 2 w Gdyni, który mieścił się w gmachu PSM³.

Roman Szlosowski nie zginął ani nie zaginął, po prostu w drodze powrotnej do Anglii statkiem, który wiozł amunicję, w związku z dezercjami w amerykańskim porcie, zmuszony był pełnić wachtę za trzy osoby.

W listopadzie 1944 r. został ojcem.

Po zejściu ze statku do 1947 r. pracował w biurze Inspektoratu Gdynia – Ameryka Linie w Londynie, po czym wyemigrował z rodziną do Stanów Zjednoczonych.

W USA ukończył naukę i otrzymał dyplom practical mechanical enginner. Pracował w Board of Education.

W 1953 r. został współzałożycielem Związku Oficerów Polskiej Marynarki Handlowej w New Yorku i współautorem statutu tego Związku. Był także komendantem placówki Stowarzyszenia Weteranów Armii Polskiej w Ameryce.

Zmarł 28 grudnia 1977 r. Pochowany został w amerykańskiej Częstochowie w Doylestown, w sekcji weteranów⁴. Trumna pokryta była polską flagą.

Odznaczony był Medalem Morskim z trzema okuciami, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Kampanii Wrześniowej 1939 r., The Atlantic Star.

Młodszy brat Kazimierz był uczniem PSM i w 1937 r. uczestniczył w rejsie „Daru Pomorza” dookoła przylądka Horn⁵, ale szkoły nie skończył. Po wojnie mieszkał także w USA.

Źródła: *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom I, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, wyd. II, Gdynia 2000; Wadim Konstanty Taniewski-Elliott, *Spis personelu zatrudnionego na statkach Polskiej Marynarki Handlowej w latach 1939-1945*, Gdańsk 1981; *Biografie i wspomnienia starszych mechaników z II Wojny Światowej 1939-1945*, zeszyt szkoleniowy nr 30, Stowarzyszenie Starszych Mechaników Morskich, zebrał dr Stanisław Kozak; Józef Kwiatkowski, „*Dar Pomorza*” rejsy i załoga, Gdynia 2003.

1 Józef Kwiatkowski, „*Dar Pomorza*” rejsy i załoga, Gdynia 2003, s. 29.

2 Biogram napisany przez żonę Aurelię Szlosowską, rękopis w zbiorach Sali Tradycji UMG, sygn. D/2613

3 „Okólnik” 1994, nr 168, s. 25.

4 Za: *Biografie i wspomnienia starszych mechaników z II Wojny Światowej 1939-1945*, zeszyt szkoleniowy nr 30, Stowarzyszenie Starszych Mechaników Morskich, zebrał dr Stanisław Kozak, s. 75.

5 <http://bractwo-kaphornowcow.pl/>